Lietas Nr. 11096170213
Lietas arhīva Nr. K28-0114-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 4.jūnijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa:
Tiesnesis J. Stūrmanis
piedaloties prokuroram I. Pumpurei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas.
Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, un tieši:

2013.gada 11.augustā ap plkst.11.45, /pers. A/ atrodoties dārzkopības mazdārziņu kooperatīvā „Spilve 96" , kas atrodas /adrese/ Rīgā, pretim sabiedriskā transporta pieturai „Dārzniecība", aiz dusmām pret sava mazdārziņa kaimiņieni /pers. B/, kura bija nopirkusi mazdārziņu Nr./numurs/ blakus /pers. A/ mazdārziņam, piegāja pie /pers. B/ piederošās automašīnas AUDI A4, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un tīši, ar līdzpaņemtu nazi sadūra automašīnas abas priekšējās riepas, katras riepas vērtība Ls 30, jeb 42.69EUR, tā, ka abas riepas tika sabojātas un bija nepieciešams tās remontēt.

Tādējādi /pers.A/ nodarīja automašīnas īpašniecei /pers. B/ materiālo kaitējumu par summu Ls 60 jeb 85.37EUR.

Ar šīm savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā, neatzina.

Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību un apsūdzētā versiju savai aizstāvībai, un proti.

Tiesas sēdē cietusī /pers. B/ liecināja, ka 2013. gada 11. augustā viņa kopā ar savu māsu aizbrauca ar automašīnu uz sev piederošo dārza mājiņu, kura atrodas mazdārziņu kooperatīvā „Spilve 96". Abas ar māsu iegāja dārza mājiņā, kad pēc kādām piecām minūtēm izdzirdēja troksni, izskrēja no mājiņas un ieraudzīja kā apsūdzētais stāvot pie automašīnas priekšējās riepas, iztaisnojas un tam rokās ir nazis, bet automašīnai abas priekšējās riepas ir pārdurtas. Pēc tam apsūdzētais piegājis pie /uzvārds/ un piedraudējis, ka tā, ja runās arī dabūs ar nazi. Apsūdzētais ir agresīvs cilvēks, kurš dzīvo kaimiņu mājā un nemitīgi konfliktē. Cietušajai nācās mainīt abas riepas un kaitējuma kompensāciju EUR 85,37 apmērā uztur.

Lieciniece /pers.D/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013. gada 11. augustā kopā ar cietušo aizbrauca uz dārza mājiņu, izkāpa no auto, lai dotos pie kaimiņienes un gribēja iet makšķerēt, taču izdzirdēja kliedzienus un devās to virzienā, aizgāja līdz cietušās dārza mājiņai un apsēdās, jo bija satraukusies un nogurusi, dzirdēja kā kāds saka: „/vārds/, ko tu dari?" Par /vārds/ tiek saukts apsūdzētais /pers. A/. Lieciniece redzējusi, ka tam rokās bijis nazis, taču nav redzējusi kā tas sadur riepas, to tai pastāstījusi /pers. E/.

Lieciniece /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013. gada 11. augustā strādājusi savā mazdārziņā, kurš atrodas mazdārziņu kooperatīvā „Spilve 96", viņas dārza mājiņa atrodas pretī cietušās mājiņai. No rīta atbraukusi cietusī ar māsu un auto palicis uz ceļa, kad pēc brīža lieciniece izdzirdējusi skaņu, bet turpinājusi ravēt un pēc laika izdzirdējusi atkal tādu pašu skaņu, izgājusi uz ceļa un redzējusi kā pie cietušās automašīnas stāv apsūdzētais, tam rokā ir nazis un cietušās automašīnai ir pārdurtas priekšējās riepas. Tajā brīdī no savas mājiņas uz ceļa iznākusi arī cietusī ar savu māsu, visas redzējušas, ka apsūdzētajam rokās nazis un tas atradies pie cietušās automašīnas, kurai pārdurtas priekšējās riepas. Apsūdzētais esot teicis, ka viņas nepierādīs, ka viņš pārdūris riepas un aizgājis prom.

Lieciniece /pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013. gada 11. augustā kopā ar māsu aizbraukušas uz māsai piederošo dārza mājiņu, kura atrodas mazdārziņu kooperatīvā „Spilve 96". Novietojušas auto uz piebraucamā ceļa un iegājušas dārza mājiņā, kad pēc laika izdzirdējušas skaņu, pēc laika atkal tā pati skaņa atkārtojusies un viņa kopā ar cietušo izskrēja uz ceļa, ieraudzīja, ka pie cietušās automašīnas stāv apsūdzētais, tam rokā ir nazis un cietušās automašīnai ir pārdurtas priekšējās riepas. Pēc tam apsūdzētais esot draudējis lieciniecei un devies prom.

No automašīnas „AUDI A4" reģistrācijas numurs /TL numurs/, apskates protokola notikuma vietā un shēma, redzams, ka 2013. gada 11. augustā plkst. 13.00 tiek apskatīta automašīna, kura atrodas pie dārza mājiņas, netālu no Daugavgrīvas šosejas un tai ir pārdurtas abas priekšējās riepas (lietas 7.-7a lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais piekrita sniegt liecību un paskaidroja, ka savu vainu izvirzītajā apsūdzībā neatzīst, un liecināja, ka viņš nav veicis svešas mantas tīšu bojāšanu, cietusī kopā ar lieciniecēm viņu apmelo, jo starp viņiem ir sliktas attiecības, arī policija piedalījās šīs lietas safabricēšanā, jo policistus cietusī ir uzpirkusi.

Izvērtējot augstāk minētos pierādījumus kopumā ar visiem lietas materiāliem, tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificētu tās pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas, konstatējot, ka apsūdzētais izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, izdarīja to tīši, proti, atrodoties dārzkopības mazdārziņu kooperatīvā „Spilve 96" , kas atrodas /adrese/, pretim sabiedriskā transporta pieturai „Dārzniecība", aiz dusmām pret sava mazdārziņa kaimiņieni /pers. B/, kura bija nopirkusi mazdārziņu Nr./numurs/ blakus /pers. A/ mazdārziņam, piegāja pie /pers. B/ piederošās automašīnas AUDI A4, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/,

un tīši, ar līdzpaņemtu nazi sadūra automašīnas abas priekšējās riepas.

Tiesa uzskata, ka nav šaubu par to, ka apsūdzētais mantas bojāšanu veica tīši, jo no cietušās un liecinieku liecībām secināms, ka apsūdzētais ar nazi atradies pie cietušās automašīnas un pārdūris tai priekšējās riepas.

Liecinieku un cietušās pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības apstiprina apsūdzētā vainu, jo gan liecinieki, gan cietusī liecinājuši, ka apsūdzētais tīšām pārdūris cietušās automašīnas priekšējās riepas.

Tiesai nav pamata neticēt šīm liecinieku un cietušās liecībām, jo tās ir konsekventas, papildus tam tās apstiprinās ar lietas materiāliem pievienoto automašīnas apskates protokolu, kurā 2013. gada 11. augustā plkst.13.00 apskatīta automašīna AUDI, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kurai pārdurtas priekšējās riepas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā versija par to, ka viņš nav izdarījis noziegumu, cietusī un liecinieki to apmelo, ir vērtējama tikai kā viņa vēlme izvairīties no kriminālatbildības par veikto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētais norāda, ka tam ir sliktas attiecības ar cietušo un lieciniekiem, viņi konfliktē, ko nenoliedz arī cietušā un liecinieki, taču lietas materiālos nav neviena pierādījuma par apsūdzētā izvirzīto versiju, kā arī to, ka cietusī ir uzpirkusi policijas darbiniekus, lai fiksētu informāciju, kuras nav, tiesa netic apsūdzētā versijai, jo tā ir pretrunā ar visiem kriminālprocesā iegūtajiem pierādījumiem.

Apsūdzētā izvirzīto aizstāvības versiju tiesa vērtē kā sniegtu nolūkā sagrozīt faktiskos apstākļus un izvairīties no atbildības par veikto noziegumu.

Pārbaudot apsūdzētā personību, tiesa konstatē, ka viņa personas kods personas kods /personas kods/, dzimis Talsu rajona Virbu pagastā, LR pilsonis, vidējā izglītība, pensionārs, atraitnis, apgādājamo nav, nesodīts, Valsts SIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļā datu nav, datu par psihiskiem traucējumiem nav, dzīvesvieta ir dārza mājiņa, kura atrodas netālu no /adrese/, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, taču tur neuzturas.

Tiesa atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 185.panta pirmo daļu.

Nosakot sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46. panta, t.i., ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 185.panta pirmo daļu, ir mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48.pantu apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa paredz, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No Krimināllikuma 35.panta izriet, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, to, ka apsūdzētais ir pensionārs, tiesa uzskata, ka sods apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Tiesa uzskata, ka ar cita soda veida noteikšanu netiktu panākts Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis, panākot, ka notiesātais un citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētajam nav atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts soda mēra minimālajam apmēram.

Ņemot vērā, ka tiesa nav ieguvusi tādus personību negatīvi raksturojošus pierādījumus, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais ir tik sabiedriski bīstams, ka viņš jāizolē no sabiedrības soda izciešanai, tiesa uzskata par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus.

Krimināllikuma 55.panta piemērošana nozīmē, ka tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja notiesātais pārbaudes laikā neizdara jaunus likumpārkāpumus un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Cietusī lietā pieteikusi kompensācijas pieteikumu EUR 85,37 apmērā, kurš apmierināms pilnā apmērā, tiesa to uzskata par pamatotu.

Apsūdzētajam lietā nav piemērots drošības līdzeklis

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512.pantu, 520.pantu, 527.-530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacītu ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

/pers. B/, pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju par kopējo summu EUR 85,37 apmierināt un piedzīt no /pers. A/, EUR 85,37 (astoņdesmit pieci *euro*, 37 centi), par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) dienu laikā no pilnā sprieduma pieejamības dienas – 2015.gada 18.jūnija, iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesai apelācijas sūdzību vai protestu.

Tiesnesis: J. Stūrmanis